

- en bönevandring tillsammans med Johannes

Joh 3:1-21

Det bultade på dörren en natt. Utanför stod en man som inte kunde sova. Kan vi prata en stund?, frågade han, för ibland blir natten en isoleringscell och vi blir så ensamma med våra tankar.

Det står en man utanför Jesu dörr. Får jag komma in?, frågar han. Håller han kanske bävande sitt hjärta handen.

Vill han veta hur man får frid?

- Vi vet att du kommer från Gud, fortsätter mannen. "Vi" - inte "jag". Han sitter i "judarnas råd". Är det kanske därför han kommit, för att erbjuda Jesus en kontakt med maktens män?

Plötsligt, abrupt, som om han avbryter ett inövat tal, går Jesus rakt på sak. "Han visste av sig själv vad som fanns i människan", skrev Johannes, Joh 2:25. Jesus ser igenom alla smickrande ord, rakt in i mannens hjärta. Ett hjärta som saknar liv från Gud.

- Du "måste födas på nytt." På tröskeln, vid Jesu dörr, och i skydd av nattens mörker, får Nikodemos veta vägen in i Guds rike, veta vad som "måste" ske. Och där, där ingen annan ser eller hör, håller Jesus den viktigaste predikan som någonsin hållits: "Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv." Och fast ingen annan än Nikodemos hörde dessa ord dog de inte där och försvann in i nattens tystnad. Orden lyftes ut ur tid och rum och spreds över jorden, för orden var en soluppgång som lade hela världen i ett nytt ljus. I ljuset av Guds utgivande kärlek. Orden hjälpte miljoner små människor som likt Nikodemos stått på tröskeln till Guds rike att våga ta steget in. För orden var levande. Orden födde liv. Liv från Gud. För tro är inte bara att "veta", Nikodemos. Tro är att leva. Att leva i ljuset av en älskande Gud.

Bön: "Herre, jag står vid din tröskel. Jag bultar på din dörr. Du öppnar dörren och möts av en kaskad av ord. Jag berömmar dig, erkänner dig, tillber dig, säger att jag vet vem du är. Din blick genomtränger mig. Du vet hur jag har det bakom orden. Ska jag fly från dig? Fly undan din blick, in i nattens mörker igen? Nej, jag förblir stående i ditt ljus. Jag kämpar mot alla impulser i mitt liv som viskar åt mig att fly. Hjälp mig att leva i ljuset av den kärlek som älskat världen så mycket att den inte kunde låta bli att ge allt. Ta mig ut ur natten och in i det ljuset. Herre, låt mig få stiga över tröskeln, in i din närhet."

Micael Nilsson